

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.**Til nr. 1 (§ 25).*

Forslaget vil begrænse sagsforelæggelsen for overfredningsnævnet og vil tillige medføre, at flere af de mindre fredningssager kan afgøres endeligt på lokalt plan. Kendelserne vil fortsat kunne indbringes for overfredningsnævnet af de efter naturfredningslovens § 24, stk. 2, ankeberettigede personer og myndigheder.

Reglen finder anvendelse også på de fredningssager, der på lovens ikrafttrædelsesdato er rejst, men som på dette tidspunkt endnu ikke er endelig afgjort af fredningsnævnet.

Til nr. 2 (§ 32)

Forslaget tilsigter en forenkling, således at finansudvalget kun får forelagt de største af enkeltsagerne inden for den på finansloven fastsatte rammebevilling. Overfredningsnævnet har i årene 1970-74 afgjort ca. 30 sager mellem 200.000 kr. og 500.000 kr., ca. 20 sager mellem 500.000 kr. og 1 mill. kr. og 6 sager over 1 mill. kr.

Reglen finder anvendelse også på de fredningssager, der er rejst før lovens ikrafttrædelsestidspunkt, men hvor der på dette tidspunkt endnu ikke er truffet beslutning eller afsagt kendelse af overfredningsnævnet.

Til nr. 3 (§ 36).

De hidtidige i lovens kap. IV omtalte fredningsplaner har den retsvirkning, at fredningsplanudvalget skal godkende væsentlige ændringer i tilstanden inden for de områder, der er omfattet af planerne. I tilfælde af afslag kan ejere efter § 38 kræve, at fredningsplanudvalget rejser en fredningssag, således at man hermed kan få foretaget en erstatningsopgørelse.

Fredningsplaner godkendes efter § 37 af ministeren efter samråd med overfredningsnævnet, og senere foretages bekendtgørelse af fredningsplanen samt tinglysning af denne på de ejendomme, der er omfattet af den.

Bl. a. tilvejebringelsen af landskabsanalyser som generelt baggrundsmateriale i den regionale planlægning og gennemførelsen af zoneloven har reduceret behovet for fredningsplaner, og der er ikke siden 1969 godkendt planer af denne type.

I forbindelse med bestræbelserne for en forenkling og rationalisering af fredningsadministrationen har man derfor fundet det hensigtsmæssigt at ophæve det hidtidige fredningsplanbegreb, idet man samtidig har fundet det ønskeligt, at fredningsplanudvalgenes opgave nærmere præciseres i loven.

Man har tillige fundet det forsvarligt at ophæve de eksisterende bekendtgjorte eller tinglyste fred-

ningsplaner, jfr. § 1, nr. 4, idet man forudsætter, at andre planlægningsmyndigheder, først og fremmest kommunerne, amtskommunerne og hovedstadsrådet, i deres planlægning fuldtud vil tilgodese de retningslinjer, der er fremgået af de hidtidige planer.

Under det almindelige samarbejde med kommuner og zonelovsmyndigheder vil fredningsplanudvalget i øvrigt kunne fremføre de fredningsmæssige synspunkter. Hertil kommer, at der i særlige tilfælde af fredningsmyndighederne kan rejses fredningssag eller nedlægges forbud, jfr. nedenfor om § 1, nr. 5.

ad stk. 1.

Blandt de mest betydningsfulde opgaver for fredningsplanudvalgene omtales i lovens § 35 udarbejdelsen af landskabsanalyser.

Landskabsanalyserne udgør en beskrivelse og vurdering af et givet områdes fredningsmæssige interesser, jfr. naturfredningslovens § 1. De tjener således til orientering for andre myndigheder om, hvor fredningsinteresserne har størst vægt og viser samtidig, hvor direkte initiativer i form af bl. a. fredninger og erhvervelse for det offentlige kan forventes koncentreret.

En anden hovedopgave for fredningsplanudvalgene bliver herefter at realisere den nærmere fredningsmæssige beskyttelse eller udnyttelse af landskabet, som landskabsanalysen lægger op til. Det er derfor i stk. 1 angivet, at fredningsplanudvalgene udarbejder planer for landskabets beskyttelse ved fredning, erhvervelse eller på anden måde.

Bestemmelserne i § 35 og den foreslåede § 36 indebærer således, at fredningsplanudvalgene som en væsentlig opgave varetager den sektor indenfor den regionale planlægning, som knytter sig til de af naturfredningsloven omfattede interesser.

ad stk. 2.

Den hurtige udvikling på planlægningsområdet gør det naturligt, at der tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel for, at der kan fastsættes regler om, hvorledes samordningen mellem fredningsplanlægningen og den øvrige fysiske planlægning skal finde sted, således at der til enhver tid kan sikres den mest effektive koordination og dermed den bedste udnyttelse af de arbejdsmæssige og økonomiske ressourcer. Hertil kommer, at udviklingen på det økologiske område, den øgede erfaring i planlægning m. v., kan ændre forudsætningerne for planlægningen, som den finder sted i dag. Der er derfor i bestemmelsens første led givet mulighed for ved direktiver herom at indrette fredningsplanlægningen efter sådanne ændrede forudsætninger, ligesom der